

tristesse

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

ninge în luna lui marte
ca-n mijloc de gerar
în difuzorul de la ultimul etaj răsună trist o melodie
nu voiam s-o înțeleg vreodată
acum capătă sens
un adevăr teribil îmi sparge timpanul cu sonorul dat la maxim...

" ce dacă vine primăvara
atâta iarnă e în noi
că martie se poate duce
cu toți cocorii înapoi..."

sunt amnezică
dar într-un cotlon întunecat al minții
a rămas o primăvară
pe care am iubit-o prea mult să o pot uita

ajută-mă să-mi amintesc de ce

oprește difuzorul
pune în surdină vivaldi
trage storurile peste lume
să nu văd îngerii plecând spre țări mai calde

ninge cu flori de liliac pe-aleile inimii
e prima zi de april
și timpul doarme în cupa florii albe
vivaldi îi mângâie obrazul
ca o ploaie caldă

întorc fila unui anotimp
degetele pline de cerneală
alunecă pe prima rază de soare
spre o primăvară cu ochii mari și gene verzi
te respir

" tu ești primăvara mea
te chem acum
locul tău ca un arbore de-argint mi-a amintit
că povestea noastră fără de sfârșit
va-ncununa într-o zi
iubirea mea și-a ta..."

n-am uitat niciun anotimp
niciun răsărit de floare
roua ce-a-nmugurit pe ramuri
poezia noastră

închide ochii
lasă îngerii să te-nvăluie în lumină
ascultă privighetoarea
s-a întors din sud
îmbracă-te în verde
și vino să-ți pierzi condurii prin sufletul meu

liliana trif & ioan grigoraș